

متن پرسش

سلام استاد عزیز: حسن روحانی رئیس جمهور در تاریخ ۱۸ دی ماه در جمع وزیر و معاونان وزارت امور اقتصاد و دارایی با اشاره به ضرورت نقد در هر شرایطی عنوان کرد: همه باید انتقاد بشوند استثنا نداریم، تمام مسئولین در کشور قابل نقد هستند، ما در کشور معصوم نداریم، اگر یک وقتی امام زمان ظهور کرد آن وقت هم می شود نقد کرد. او در ادامه افزود: پیامبر (ص) هم اجازه نقد می داد. دیگه بالاتر از پیامبر (ص) در تاریخ نداریم. وقتی پیامبر (ص) صحبت می کرد، طرف بلند می شد روبروی پیامبر (ص) و می گفت: «حرفی که داری می زنی نظر توست یا وحی است؟» اگر پیامبر (ص) می گفت: «نظر من است» انتقاد می کرد و می گفت: «من قبول ندارم». ما در زمان حکومت معصوم هم نقد داریم. اگر نقد توأم باشه با امید، اراده و راه حل درست، همیشه مفید است. باید راه حل بدهیم. حال با توجه به متن بالا ۱. علت سکوت علما و مراجع در برابر این سخنان چیست؟ چون الان خیلی ها در برابر مراجع مواضع گرفتند و اون ها رو زیر سوال بردند و..... ۲. برداشت حضرتعالی از سخنان رئیس جمهور چه می باشد؟ ۳. وظیفه ما در مقابل این گونه سخنان و مواضعی از این مورد چه می باشد. لطفاً کمی شرح دهید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ابتدا خوب است عین سخن آقای روحانی که روزنامه‌ی کیهان آورده‌اند را با هم نگاه کنیم و به آن تفکر نماییم. آقای روحانی می‌گوید: «همه باید انتقاد بشوند استثنا نداریم، تمام مسئولین در کشور قابل نقد هستند، ما در کشور معصوم نداریم، اگر یک وقتی امام زمان ظهور کرد آن وقت هم می‌شود نقد کرد. پیامبر (ص) هم اجازه نقد می‌داد. دیگه بالاتر از پیامبر (ص) که در تاریخ نداریم. وقتی پیامبر (ص) یک صحبتی می‌کرد، طرف بلند می‌شد روبروی پیامبر (ص) و می‌گفت: «حرفی که داری می‌زنی نظر خودت است یا وحی است؟» اگر پیامبر (ص) می‌گفت: «نظر من است» انتقاد می‌کرد و می‌گفت: «من قبول ندارم». ما در زمان حکومت معصوم هم نقد داریم!»

ملاحظه می‌فرمایید که با کمی تفکر می‌توان متوجه شد که از سخن آقای روحانی نفی عصمت امام زمان «عجل الله تعالی فرجه الشریف» و رسول خدا «صلوات الله علیه واله» بر نمی‌آید، حتی آنجایی که می‌گوید طرف به سخن پیامبر انتقاد کرد، به معنای آن است که آن طرف رسول خدا را معصوم نمی‌دانسته است و تنها وحی الهی را بی‌خطا می‌پذیرفته. و از این جمله بر نمی‌آید که آقای روحانی

مثل او فکر می‌کرده، بلکه تأکید آقای روحانی آن است که ببینید رسول خدا چه فضایی را فراهم کرده‌اند که افراد می‌توانستند نظر خود را و نقد خود را اظهار کنند. گله‌ی بنده آن است که چرا امثال آقای شریعتمداری در کیهان، امکان تفکر را به چنین جملاتی از خود و مخاطبان خود می‌گیرد؟ و این‌جاست که می‌توان گفت اگر تفکر در جامعه به حاشیه رود، چه کدورت‌های بی‌جایی ظهور می‌کند. در ضمن آن‌چه که بعضی فقها در مورد «سهوالنبی» مطرح می‌کنند در رابطه با امور فردی است، مثل آن‌چه که آن فرد همراه حضرت موسی «علیه‌السلام» در مسیر ملاقات حضرت خضر، فراموش کرد که به حضرت جریان آن ماهی را بگوید و گفت شیطان مرا به فراموشی کشاند. علامه طباطبایی می‌فرمایند با فرض آن‌که آن شخص همراه حضرت موسی، جناب یوشع بن نون باشد که پیامبر است و معصوم، چنین اموری با عصمت آن پیامبر منافات ندارد. بنابراین «سهوالنبی» مربوط به امور عادی زندگی است، نه آن‌که کسی که معتقد به «سهوالنبی» باشد معتقد باشد به روایات غیر از قرآن نباید اعتماد کرد و از این جهت عصمت پیامبر برایش سؤال باشد. موفق باشید